

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (viies koda)

9. september 2021 *

[29. septembri 2021. aasta kohtumäärusega parandatud tekst]

Eelotsusetaotlus – Maksustamine – Energiatoodete ja elektrienergia maksustamine –
Direktiiv 2003/96/EÜ – Artikli 17 lõike 1 punkt a – Energiatoodete tarbimise ja elektrienergia
maksuvähendus energiamahukatele ettevõtetele – Valikuline maksuvähendus – Üksikasjalikud
eeskirjad, mille alusel nõuda tagasi maks, mis on sisse nõutud liikmesriigi neid õigusnorme
rikkudes, mis olid vastu võetud selles direktiivis liikmesriikidele antud valikuõigust kasutades –
Viivise tasumine – Võrdse kohtlemise põhimõte

Kohtuasjas C-100/20,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Bundesfinanzhofi (Saksamaa Liitvabariigi kõrgeim maksukohus) 19. novembri 2019. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 26. veebruaril 2020, menetluses

XY

versus

Hauptzollamt B,

EUROOPA KOHUS (viies koda),

koosseisus: koja president E. Regan, kohtunikud M. Ilešič, E. Juhász (ettekandja), C. Lycourgos ja I. Jarukaitis,

kohtujurist: M. Szpunar,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

- XY, [parandatud 29. septembri 2021. aasta kohtumäärusega] esindaja: *Rechtsanwalt* L. Jesse,
- Hauptzollamt B, esindaja: G. Rittenauer,

* Kohtumenetluse keel: saksa.

- Saksamaa valitsus, esindajad: J. Möller ja S. Heimerl,
- Euroopa Komisjon, esindajad: A. Armenia ja R. Pethke,

olles 12. mai 2021. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Eelotsusetaotlus käsitleb seda, kuidas tõlgendada nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiivi 2003/96/EÜ, millega korraldatakse ümber energiatoodete ja elektrienergia maksustamise ühenduse raamistik (ELT 2003, L 283, lk 51; ELT eriväljaanne 09/01, lk 405), artikli 17 lõike 1 punkti a.
- 2 Taotlus on esitatud XYi ja Hauptzollamt B (B peatollamet, Saksamaa) vahelises kohtuvaidluses XYi elektrienergia tarbimisele kohaldatava aktsiisi ümberarvutamise üle, eelkõige selle üle, kas XY-l on õigus saada viivist elektrienergia aktsiisi summadelt, mille ta oli alusetult tasunud ja mis olid talle tagasi makstud.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

- 3 Direktiivi 2003/96 põhjendustes 3–5 on märgitud:
 - „(3) Siseturu nõuetekohaseks toimimiseks ja ühenduse muu poliitika eesmärkide saavutamiseks on vaja ühenduse tasandil kehtestada suurema osa energiatoodete, sealhulgas elektrienergia, maagaasi ja kivisöe madalaim maksustamistase.
 - (4) Märkimisväärsed erinevused energia maksustamistasemete vahel liikmesriikides võivad kahjustada siseturu nõuetekohast toimimist.
 - (5) Liikmesriikide maksustamistasemete erinevusi saab vähendada, kehtestades ühenduse madalaima maksustamistaseme.“
- 4 Selle direktiivi artikkel 1 on sõnastatud järgmiselt:

„Liikmesriigid kehtestavad energiatoodete ja elektrienergia maksud vastavalt käesolevale direktiivile.“
- 5 Sama direktiivi artiklis 5 on sätestatud:

„Kui järgitakse käesoleva direktiiviga ette nähtud madalaimat maksustamistaset ning see on kooskõlas [liidu] õigusega, võivad liikmesriigid tingimusel, et maksude õigsust kontrollitakse, kohaldada erinevaid maksumäärasid järgmistel juhtudel:

 - kui erinevad määrad on otseselt seotud toote kvaliteediga,

- kui erinevad määrad sõltuvad kütteks kasutatava elektrienergia ja energiatoodete tarbimise kogusest,
- järgmistel eesmärkidel: kohalik ühistransport (taksod kaasa arvatud), jäätmete kogumine, relvajõud, riigihaldus, puuetega inimesed, kiirabiautod,
- artiklites 9 ja 10 nimetatud energiatoodete ja elektrienergia äriotstarbelise ja muu kui äriotstarbelise kasutuse vahel.“

6 Selle direktiivi artikkel 17 näeb ette:

„1. Eeldusel et käesolevas direktiivis sätestatud madalaimat maksustamistaset järgitakse keskmiselt iga ettevõtte puhul, võivad liikmesriigid kohaldada maksuvähendust energiatoodete tarbimise suhtes, mida kasutatakse kütmiseks või artikli 8 lõike 2 punktides b ja c nimetatud eesmärkidel, ning elektrienergia suhtes järgmistel juhtudel:

a) energiamahukate ettevõtete hüvanguks.

Energiamahukas ettevõtte on artikli 11 tähenduses majandusüksus, kus energiatoodete ja elektrienergia ost moodustab vähemalt 3% toodangu väärtusest või maksmisele kuuluv liikmesriigi energiamaks vähemalt 0,5% lisandväärtusest. Liikmesriigid võivad selle määratluse piires kohaldada piiravamaid põhimõtteid, sealhulgas müügiväärtust, tootmisprotsessi ja valdkonna määratlusi.

Energiatoodete ja elektrienergia ostu all mõistetakse ostetud või ettevõttes toodetud elektrienergia tegelikku väärtust. Siia hulka arvestatakse ainult elektri- ja soojusenergia ning energiatooted, mida kasutatakse kütmiseks või artikli 8 lõike 2 punktides b ja c nimetatud eesmärkidel. Kõik maksud on sisse arvestatud, välja arvatud mahaarvamisele kuuluv käibemaks.

Toodangu väärtuse all mõistetakse käivet koos toote hinnaga otseselt seotud subsiidiumidega, millele liidetakse või millest lahutatakse valmistoodete ja pooleliolevate tööde ning edasimüügiks ostetud kaupade ja teenuste varude muutused, millest lahutatakse edasimüügiks ostetud kaubad ja teenused.

Lisandväärtuseks nimetatakse käibemaksuga maksustatavat kogukäivet koos eksportmüügiga, millest lahutatakse käibemaksuga maksustatav ostude kogusumma koos impordiga.

Liikmesriikidel, kes kohaldavad praegu selliseid energia maksustamise süsteeme, mille kohaselt energiamahukad ettevõtted määratletakse muude kriteeriumide alusel kui energia hind võrreldes toodangu väärtusega ning liikmesriigis maksmisele kuuluv energiamaks võrreldes lisandväärtusega, on õigus kuni 1. jaanuarini 2007 rakendada üleminekuperioodi punkti a esimeses lõigus sätestatud määratlusega kohanemiseks;

b) kui ettevõtjate või ettevõtjate ühendustega on sõlmitud leping või kui rakendatakse kaubeldavate lubade süsteemi või muud samalaadset korraldust, tingimusel et see on mõeldud keskkonnakaitse eesmärkide saavutamiseks või energiatõhususe parandamiseks.

2. Olenemata artikli 4 lõikest 1 võivad liikmesriigid kohaldada kuni nullini vähendatud maksustamistaset artiklis 2 määratletud energiatoodete ja elektrienergia suhtes, mida kasutavad käesoleva artikli lõikes 1 määratletud energiamahukad ettevõtted.

3. Olenemata artikli 4 lõikest 1 võivad liikmesriigid kohaldada madalamat maksustamistaset, mis võib moodustada kõige vähem 50% käesoleva direktiiviga ettenähtud madalaimast maksustamistasemest, artiklis 2 nimetatud energiatoodete ja elektrienergia suhtes, mida kasutavad artiklis 11 määratletud majandusüksused, mis ei ole energiamahukad käesoleva artikli lõike 1 tähenduses.
4. Ettevõtted, kes kasutavad lõigetes 2 ja 3 nimetatud võimalusi, peavad vastavalt lõike 1 punktile b sõlmima lepingu või rakendama kaubeldavate lubade süsteemi või muud samalaadset korraldust. Need lepingud, kaubeldavate lubade süsteemid või muud samalaadsed korraldused peavad olema mõeldud keskkonnakaitse eesmärkide saavutamiseks või energiatõhususe parandamiseks, mille toime on laias laastus samaväärne sellega, mis oleks saavutatud tavalisi ühenduse alammäärasid järgides.“
7. Vastavalt direktiivi 2003/96 artiklitele 7, 15, 16 ja 19 võivad liikmesriigid direktiivis nimetatud juhtudel anda ka maksuvabastuse või vähendada maksustamistaset.
8. Sama direktiivi artikli 21 lõike 5 esimeses lauses on sätestatud:
„[Nõukogu 25. veebruari 1992. aasta direktiivi 92/12/EMÜ aktsiisiga maksustatava kauba üldise korralduse ja selle kauba valdamise, liikumise ning järelevalve kohta (EÜT 1992, L 76, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 179), mida on muudetud nõukogu 20. juuli 2000. aasta direktiiviga 2000/47/EÜ (EÜT 2000, L 193, lk 73; ELT eriväljaanne 02/10, lk 186)] artiklite 5 ja 6 kohaldamisel on elektrienergia ja maagaas maksustatavad ning maksustatava sündmuse alguseks loetakse hetke, mil turustaja või edasimüüja toote kohale toimetab.“

Saksa õigus

9. 24. märtsi 1999. aasta elektrimaksuseaduse (Stromsteuergesetz) (*BGBI.* 1999 I, lk 378, ja *BGBI.* 2000 I, lk 147), nii nagu seda on muudetud 19. detsembri 2008. aasta seadusega (*BGBI.* 2008 I, lk 2794) (edaspidi „StromStG“), §-s 3 „Aktsiisimäär“ on sätestatud:
„Aktsiisimäär on 20,50 eurot ühe megavatt-tunni kohta.“
10. StromStG § 9 „Aktsiisivabastused, aktsiisoodustused“ lõikes 3 on ette nähtud:
„Elektrienergia suhtes rakendatakse, v.a § 2 lõikes 2 ette nähtud juhtudel, soodusaktsiisimäär 12,30 eurot ühe megavatt-tunni kohta, kui seda tarbib tootmis-, põllumajandus- või metsandusettevõtja ärilisel eesmärgil, ning see ei ole lõike 1 alusel aktsiisist vabastatud“.

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

11. XY on tootmisettevõtja, kes sai 2010. aastal oma tegevuse raames jaotusvõrgust elektrienergiat, mida ta kasutas akude toiteks.
12. 2010. aasta elektriaktsiisi deklaratsioonis märkis XY, et ta kasutas saadud elektrikoguse oma tarbeks, ja valis StromStG § 9 lõikes 3 ette nähtud soodusaktsiisimäär kohaldamise. B peatolliamet kohaldas vastavas maksuotsuses siiski harilikku elektriaktsiisimäär, millele XY vaidles vastu.

- 13 Pärast seda, kui 2006. aastat puudutava kohtumenetluse käigus tuvastati, et StromStG § 9 lõikes 3 ette nähtud soodusaktsiisimäär oli kohaldatav, muutis B peatolliamet oma otsust 2010. aasta osas, leides lõpuks, et XY-l oli õigus taotleda selle määra kohaldamist, ning parandas 27. augustil 2013 XY-le väljastatud maksuotsuse ja maksis tagasi summa, mille XY oli 2010. aasta kohta alusetult tasunud.
- 14 Kaebaja taotles 2014. aasta detsembris 2010. aasta eest tagasi makstud summalt viivise määramist, ent B peatolliamet jättis selle taotluse rahuldamata.
- 15 Finanzgericht (maksukohus, Saksamaa) jättis XYi kaebuse viivise tasumise nõudes rahuldamata põhjendusel, et XY-l ei olnud selleks õigust ei liidu õiguse ega Saksa õiguse alusel. Täpsemalt leiab see kohus, et liidu õiguse alusel ei tule tagasi makstud summalt viivist tasuda. Nimelt ühelt poolt ei kuulu elektri kasutamine akude laadimiseks selle kohtu hinnangul direktiivi 2003/96 kohaldamisalasse. Teiselt poolt oli põhikohtuasjas vaidluse all oleva soodusaktsiisimäära kohaldamine selle kohtu arvates igal juhul valikuline, mistõttu liidu õigus ei nõua tagasimaksmise korral viivise tasumist.
- 16 XY esitas selle kohtuotsuse peale kassatsioonkaebuse Bundesfinanzhofile (Saksamaa Liitvabariigi kõrgeim maksukohus), kes on käesolevas kohtuasjas eelotsusetaotluse esitanud kohus. XY väidab, et Euroopa Kohtu praktika kohaselt tuleb liidu õigust rikkudes sissenõutud maksumummade tagasimaksmisel tasuda viivist, sh juhul, kui kohaldatakse valikulist aktsiisisoostust. Pealegi on aku laadimine kahesuunaline protsess, mis kuulub direktiivi 2003/96 kohaldamisalasse.
- 17 Erinevalt Finanzgerichtist (maksukohus) leiab Bundesfinanzhof (Saksamaa Liitvabariigi kõrgeim maksukohus), et XYi tegevus kuulub direktiivi 2003/96 kohaldamisalasse, ja sel kohtul on tekkinud üksnes küsimus, kas XYi alusetult tasutud ja talle tagasi makstud elektriaktsiisi summale peab lisanduma viivis.
- 18 Niisugustel asjaoludel otsustas Bundesfinanzhof (Saksamaa Liitvabariigi kõrgeim maksukohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas alusetult määratud elektriaktsiisi tagastusnõude summalt tuleb liidu õiguse järgi arvestada viivist, kui elektriaktsiisi väiksemas summas määramise alus on direktiivi 2003/96 artikli 17 lõike 1 punktis a ette nähtud valikuline maksuvähendus ja liiga suures summas elektriaktsiisi määramise põhjustas üksnes see, et käesolevas asjas kohaldati ebaõigesti liikmesriigi õiguse sätet, mis võeti vastu selle direktiivi artikli 17 lõike 1 punkti a ülevõtmiseks riigisisese õigusesse?“

Eelotsuse küsimuse analüüs

- 19 Sissejuhatuseks tuleb märkida, et ühest küljest leiab Saksamaa valitsus oma seisukohtades, vastuvõetamatuse vastuväidet esitamata, sisuliselt, et direktiivi 2003/96 artikli 21 lõike 5 kohaselt tuleb jaotusvõrgust akudesse salvestamiseks saadud elektrienergia suhtes kohaldada aktsiisi või samuti kohaldada aktsiisi selle hilisemal edastamisel kolmandatele isikutele. See arvamus erineb eelotsusetaotluse esitanud kohtu eeldusest, mille kohaselt elektrienergia tarnimine selle akudesse varumise eesmärgil on asjasse puutuva aktsiisi osas ainus maksustatav sündmus.
- 20 Need märkused ei mõjuta esitatud küsimuse vastuvõetavust.

- 21 Nimelt eeldatakse vastavalt Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikale, et liidu õiguse tõlgendamise küsimused, mille liikmesriigi kohus on esitanud õiguslikus ja faktilises raamistikus, mille ta on määratlenud omal vastutusel ja mille paikapidavust Euroopa Kohus ei pea kontrollima, on asjakohased. Liikmesriigi kohtu esitatud eelotsusetaotluse saab Euroopa Kohus jätta läbi vaatamata vaid siis, kui on ilmne, et liidu õigusnormi tõlgendamine, mida liikmesriigi kohus palub, ei ole mingil viisil seotud põhikohtuasja faktiliste asjaolude või esemega, või ka juhul, kui probleem on hüpoteetiline või kui Euroopa Kohtule ei ole teada vajalikke faktilisi või õiguslikke asjaolusid, et anda tarvilik vastus talle esitatud küsimustele või mõista põhjusi, miks liikmesriigi kohus leiab, et tal on vaja vastuseid neile küsimustele, et lahendada tema menetluses olev kohtuasi (10. detsembri 2018. aasta kohtuotsus Wightman jt, C-621/18, EU:C:2018:999, punkt 27, ning 12. detsembri 2019. aasta kohtuotsus Slovenské elektrárne, C-376/18, EU:C:2019:1068, punkt 24 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 22 Esitatud küsimusest nähtub, et sellel on seos põhikohtuasja faktiliste asjaolude ja esemega, kuna selle ese ei ole mitte direktiivi 2003/96 sätete tõlgendamine, vaid tingimused, mille korral makstakse tagasi maks, mis on nõutud sisse selles direktiivis antud õigust rakendavate riigisiseste õigusnormide väära kohaldamise põhjal.
- 23 Teisest küljest märgib Saksamaa valitsus, et esitatud küsimus ei oleks pidanud viitama mitte direktiivi 2003/96 artikli 17 lõike 1 punktile a, vaid selle direktiivi artikli 5 neljandale taandele.
- 24 Selle kohta tuleb tõdeda, et nagu nentis kohtujurist oma ettepaneku punktis 56, on maksusoodustused energiamahukatele ettevõtetele, mis on ette nähtud direktiivi 2003/96 artikli 17 lõike 1 punktis a, nagu ka diferentseeritud maksumäärade kohaldamine olenevalt elektrienergia äriotstarbelisest või muust kui äriotstarbelisest kasutusest, millest on juttu selle direktiivi artikli 5 neljandas taandes, liikmesriikide jaoks valikulised. Eelotsuse küsimuses sisalduva õigusküsimuse lahendamine võib seega olla oluline põhikohtuasja lahendi seisukohalt, olenemata õiguslikust alusest, millest lähtudes Saksa seadusandja on kehtestanud asjasse puutuvate maksumäärade diferentseeritud kohaldamise.
- 25 Neil asjaoludel tuleb asuda seisukohale, et eelotsusetaotluse esitanud kohus soovib sisuliselt teada, kas liidu õigus nõuab, et direktiivis 2003/96 liikmesriikidele antud õiguse alusel vastu võetud liikmesriigi õigusnormi väära kohaldamise tõttu alusetult sissenõutud elektriaktsiisi summa tagasimaksmise korral peab sellele summale lisanduma viivis.
- 26 Tuleb tõdeda, et väljakujunenud kohtupraktikast nähtub, et õigus sellise maksusumma tagasisaamisele, mille liikmesriik on sisse nõudnud liidu õigust rikkudes, on Euroopa Kohtu antud tõlgenduses liidu õigusnormidega õigussubjektidele antud õiguste tagajärg ja täiendus. Liikmesriigid on seega põhimõtteliselt kohustatud tagasi maksuma maksusummad, mis on sisse nõutud liidu õigust rikkudes (19. juuli 2012. aasta kohtuotsus Littlewoods Retail jt, C-591/10, EU:C:2012:478, punkt 24 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 23. aprilli 2020. aasta kohtuotsus Sole-Mizo ja Dalmandi Mezőgazdasági, C-13/18 ja C-126/18, EU:C:2020:292, punkt 34 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 27 Lisaks on Euroopa Kohus sedastanud, et kui liikmesriik on makse sisse nõudnud liidu õigust rikkudes, on õigussubjektidel õigus tagasi nõuda nii alusetult sissenõutud maks kui ka summad, mis on sellele riigile makstud või tema poolt kinni peetud otseses seoses nimetatud maksuga. See hõlmab kahju, mis on tekkinud seoses võimatusega kasutada raha maksu enneaegse sissenõudmise tõttu. Viidatud kohtupraktikast nähtub, et põhimõte, mille kohaselt on liikmesriigid kohustatud tagasi maksuma liidu õiguse vastaselt sissenõutud maksusumma koos

viivisega, tuleneb viimati nimetatud õigusest (19. juuli 2012. aasta kohtuotsus Littlewoods Retail jt, C-591/10, EU:C:2012:478, punktid 25 ja 26 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 23. aprilli 2020. aasta kohtuotsus Sole-Mizo ja Dalmandi Mezõgazdasági, C-13/18 ja C-126/18, EU:C:2020:292, punktid 35 ja 36 ning seal viidatud kohtupraktika).

- 28 Nagu kohtujurist oma ettepaneku punktis 74 märkis, tuleb täpsustada, et kohustus tasuda viivist maksusummadelt, mis on sisse nõutud liidu õigust rikkudes, on kohaldatav ka siis, kui see rikkumine tuleneb liidu õiguse üldpõhimõtete eiramisest.
- 29 Olgu märgitud, et direktiivi 2003/96 eesmärk on, nagu ilmneb selle põhjendustest 3–5 ning artiklist 1, kehtestada energiatoodete ja elektrienergia ühtlustatud maksustamiskord (vt selle kohta 3. detsembri 2020. aasta kohtuotsus Repsol Petrõleo, C-44/19, EU:C:2020:982, punkt 21).
- 30 Selle korra raames andis liidu seadusandja eelkõige selle direktiivi artiklite 5, 7, 15–17 ja 19 alusel liikmesriikidele rea õigusi kehtestada diferentseeritud maksumäärasid, maksuvabastusi või maksusoodustusi – need õigused moodustavad lahutamatu osa selle direktiiviga kehtestatud ühtlustatud maksustamiskorrast.
- 31 Sellega seoses tuleneb Euroopa Kohtu praktikast, et liikmesriigid peavad neile viidatud artiklites antud kaalutusõigust teostades järgima liidu õigust ja selle õiguse üldpõhimõtteid ning eelkõige võrdse kohtlemise põhimõtet (vt selle kohta 30. jaanuari 2020. aasta kohtuotsus Autoservizi Giordano, C-513/18, EU:C:2020:59, punkt 35 ja seal viidatud kohtupraktika). See nõue puudutab pealegi nii meetmeid, mille abil seda kaalutusõigust kasutatakse, kui ka nende kohaldamist.
- 32 Võrdse kohtlemise põhimõte nõuab, et võrreldavaid olukordi ei käsitletaks erinevalt ja erinevaid olukordi ei käsitletaks ühtemoodi, välja arvatud juhul, kui niisugune kohtlemine on objektiivselt põhjendatud (30. jaanuari 2020. aasta kohtuotsus Autoservizi Giordano, C-513/18, EU:C:2020:59, punkt 37 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 33 Sellega seoses tuleb tõdeda, et alusetult sissenõutud maksusumma ja sellele vastava tagasimaksekohustuse seisukohast on ettevõtja, kelle suhtes kohaldatakse – direktiivis 2003/96 antud õigust rakendava riigisisese õigusnormi alusel – elektrienergia soodusaktsiisimäära, mis on alusetult sisse nõutud, sarnases olukorras ettevõtjaga, kelle suhtes kohaldatakse sama direktiivi rakendamisel selle aktsiisi harilikku määra, mis on alusetult sisse nõutud.
- 34 Neid kahte olukorda ei tohiks käsitleda erinevalt, mis tähendab, et tagasimaksmise korral peab alusetult sissenõutud maksusummale lisanduma viivis.
- 35 Nimelt tuleb ettevõtjaid võrrelda, lähtudes sellest, kas neil tuli või ei tulnud kanda kahju seoses võimatusega kasutada raha maksu väära sissenõudmise tõttu käesoleva kohtuotsuse punktis 27 viidatud kohtupraktika tähenduses, olenemata sellest, kas nende suhtes kuulub kohaldamisele harilik maksumäär või soodusmäär, kuna need kaks maksumäära kuuluvad samasse ühtlustatud süsteemi, mis on kehtestatud direktiiviga 2003/96.
- 36 Eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb esitatud küsimusele vastata, et liidu õigus nõuab, et direktiivis 2003/96 liikmesriikidele antud õiguse alusel vastu võetud liikmesriigi õigusnormi väära kohaldamise tõttu alusetult sissenõutud elektriaktsiisi summa tagasimaksmise korral peab sellele summale lisanduma viivis.

Kohtukulud

- 37 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (viies koda) otsustab:

Liidu õigust tuleb tõlgendada nii, et selle kohaselt on nõutud, et nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiivis 2003/96/EÜ, millega korraldatakse ümber energiatoodete ja elektrienergia maksustamise ühenduse raamistik, liikmesriikidele antud õiguse alusel vastu võetud liikmesriigi õigusnormi väära kohaldamise tõttu alusetult sissenõutud elektriaktsiisi summa tagasimaksmise korral peab sellele summale lisanduma viivis.

Allkirjad